

שאלה 1

ב1.

כרגע requires מקל יותר, מכיוון שאנו מאפשרים למשתמש להזין קלט בו אחת מהנקודות, p1 או p2, חופפת לנקודת הסיום של המסלול.

המימוש ישתנה בכך שצטרך לבדוק האם ה segment החדש יקיים את התנאי הראשון או השני בדרישה החדשה – לפי בדיקה זו, נדע כיצד ליצור את ה newSegment החדש בהתאם לכיוון של p1 ו p2. ב2. המפרט החדש שנוצר עם דרישות מקלות יותר, לכן הוא חזק יותר.

ג.

אם בדרישות אנו לא מקבלים את הדרישה בה האורך של הסגמנט חייב להיות 0, נצטרך להתייחס למצב הזה במימוש שלנו.

במתודת getHeading הורדנו את requiren.

תמכנו בקונסטרקטור שלנו במקרה בו קיבלנו מקטע באורך אפס, שם נחזיר זווית 0.

ד. route הוא אכן subtype של geofeature – הוא מקיים את עיקרון ההחלפה של איסקו לפיו:

● We say B is a (true) subtype of A if B has a stronger specification than A

- This is not the same as a Java subtype
- Java subtypes that are not true subtypes are confusing & dangerous
- But unfortunately common poor design

כלומר, ל route יש מפרט חזק יותר מל geofeature, חכן הוא subtype של geofeature. ההפך לא נכון.

ה.

דוגמא למחלקה נוספת שתוכל לרשת מ routeFormatter, יכולה להיות הנחיות תנועה לרוכב אופניים. נרצה לתת לרוכב האופניים הוראות חישוב כיוונים בצורה זאת, כפי שמוגדר במחלקת האב routeFormatter. במחלקת הבן, שהיא ההוראות לרכיבה, נממש את computeLine בצורה כזו, שנחשב עבור רוכב האופניים כמה זמן ייקח לעבור כל מקטע.

דוגמא למחלקה שלא תוכל לרשת מ routeFormatter

נשים לב שלמחלקה האבסטרקטית routeFormatter, יש 3 מתודות:

```
public String computeDirections Route route, double heading {  
    public abstract String computeLine GeoFeature geoFeature, double origHeading ;  
    protected String getTurnString double origHeading, double newHeading {
```

אחד מעקרונות ההורשה הוא שמילות הגישה של מחלקת הבן יכולות להיות מחמירות פחות, אך לא להפך. לדוגמא, מצב בו מחלקת public של האב (לדוגמא computedirections) להיות protected

אצל הבן הוא בלתי אפשרי. (לדוגמא כאשר אנו מבצעים override לcomputedirections במחלקת הבן)

שאלה 2

ב. בגלל ששדה routen הוא immutable, בכל הוספה של סגמנט לדרך אנחנו יוצרים instance חדש למחלקת route, כלומר אנחנו משכפלים את insatacen הקודם ומשרשרים אליו את הסגמנט החדש. כאשר מספר האיברים בroute גדול, השכפול דורש משאבים רבים של זיכרון ושל חישוב. דרך מימוש חלופית תשתמש בroute שהוא mutable. כל בכל הוספת סגמנט, נוסיף אותו לסוף ה route הנוכחי, ללא צורך בשכפול.

ג.

הפרמטרים שהוא מקבל הם :

א. frame owner – הוא החלון הראשי של ה gui. מכיוון שמימשנו דיאלוג, צריך להגדיר למי הדיאלוג מגיב, כלומר מי יפתח אותו.

ב. pnlparent – הוא instance של המחלקה שהשדות שלה מופיעות בgui הראשי, אנחנו משתמשים בה כדי לשנות את השדות בחלון ה dialog שנפתח לנו – כלומר, בעת לחיצה על add, אנו מוסיפים סגמנט לroute של ה pnlparent.

ד.

מבחינת ה dialog נוסיף כפתור remove ונממש בו handler שיימחק את ה segment מהroute. נצטרך לממש מתודת remove ב route (שייתמוך גם במצב בו ביקשנו לעשות remove לסגמנט שלא קיים ב route). נצטרך גם לתמוך במימוש שמבקש לקטוע את הroute, לדוגמא המסלול הוא {א-ב-ג-ד-ה} ומחקנו את ג' – נקבל שני מסלולים שהם : {א, ב}, {ד,ה}

שאלה 3

Abstraction function :

Poly class represent a polynomial function with integer coeffienets .

Terms is a list of PolyTerms (which contain coeff and power of x).

Each elemnt in the PolyTerms list has its coeff membet and power member .

b. Representation invariant :

Terms != null.

Terms.size > 0

For each e in Terms :

e != null

e.power >= 0 .

if (e.power != 0)

e.coeff !=0

else

e.coeff = 0

```
for i in range(terms.size-1):
    terms[i].power <= terms[size-1].power
```

c. new Representation invariant will require that , in place i in the terms list will be only the power i of x.

if the polynom doesn't contains increment sequence of integers ,we would still add element l no to place l , and place 0 between. For example ,if the polyon was ($x+x^3$) . our termsList will be [(0,0) , (1,1) , (0,2) ,(1,3)] // (coeff, power).

In that case , in coeff function , we will get the coeff of power l , by accesing it directly .

:

Terms != null.

Terms.size > 0

For each e in Terms :

 e != null

 e.power >= 0 .

 if (e.power != 0)

 e.coeff !=0

 else

 e.coeff = 0

for i in range(terms.size-1):

 terms[i].power == i